

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2025, č. j. OAM-1688/ZA-ZA11-ZA21-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2025, č. j. 36 Az 9/2025 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2025. Tímto rozhodnutím žalovaný deklaroval, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

[2] Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujícího skutkového stavu. Žalobce podal dne 23. 3. 2023 první žádost o udělení mezinárodní ochrany poté, co byl dne 16. 3. 2023 zajištěn Policií ČR za účelem správního vyhoštění, neboť neměl platný cestovní doklad ani žádné oprávnění k pobytu v České republice. Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2023 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena, neboť jeho výpověď ohledně údajného pronásledování z důvodu aktivit ve prospěch studentské federace Insař, která je politicky spřízněna s politickou stranou Pákistánské hnutí za spravedlnost, byla shledána nevěrohodnou. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 22. 7. 2024, č. j. 62 Az 40/2023 - 69. Kasační stížnost žalobce

proti tomuto rozsudku pak odmítl Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost usnesením ze dne 4. 12. 2024, č. j. 1 Azs 202/2024 - 27.

[3] Dne 16. 12. 2024 podal žalobce druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tvrdil, že je příslušníkem národnostní skupiny P., kteří jsou po zfalšovaných volbách v roce 2024 v Pákistánu pronásledováni. Otec žalobce byl aktivní ve straně PTM (Pasthun Tahafuz Movement), přičemž v Pákistánu platí, že pokud je jeden člen rodiny nějak angažovaný, má problémy celá rodina. Tvrzení žalobce posoudil žalovaný tak, že neshledal důvody pro opakované posuzování žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. V Pákistánu přitom nenastaly od ukončení předchozích soudních řízení v prosinci roku 2024 žádné změny, které by novou skutečnost mohly představovat.

[4] V rámci posouzení žalobních námitek krajský soud nejprve konstatoval, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se zjistí takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele a které současně žalobce nemohl vlastní vinou uplatnit během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Takové skutečnosti nebyly ve správním řízení zjištěny. Část žalobcem uplatněných důvodů byla posouzena již v předchozím řízení, část tvrzení je pak nevěrohodná a nemá oporu ve zjištěných skutečnostech. Soud proto vyhodnotil rozhodnutí žalovaného jako zákonné.

[5] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Podle jeho názoru se krajský soud dostatečně nezabýval jeho konkrétní situací, pouze převzal argumentaci žalované. Stěžovatel žádá o udělení mezinárodní ochrany opakovaně, neboť se obává o svou bezpečnost a život v důsledku změny politické situace v Pákistánu. Po změně politického vedení jsou totiž Paštuni jedním z nejvíce utlačovaných etnik v zemi a utrpěli velké ztráty. Stěžovatel je přesvědčen, že jeho kasační stížnost je přijatelná, neboť svým významem podstatně přesahuje jeho zájmy. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že rozhodnutí krajského soudu je podle jeho názoru srozumitelné a je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Napadený rozsudek je také v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalovaný proto navrhl, aby byla kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítnuta, eventuálně zamítnuta.

[7] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku z hlediska uplatněných stížnostních námitek, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[8] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

pokračování

[9] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti byla poprvé formulována v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Kasační stížnost je přijatelná, pokud Nejvyšší správní soud považuje za nutné a) zodpovědět zásadní právní otázku, b) sjednotit dosud rozpornou judikaturu krajských soudů, c) provést tzv. judikatorní odklon, d) napravit zásadní pochybení krajského soudu, jež mohlo mít významný dopad do hmotně-právního postavení některého z účastníků.

[10] V projednávané věci stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že jeho případ svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy, ani náznakem však neuvádí, v čem by měl onen přesah spočívat. Žádný přesah vlastních zájmů stěžovatele nenalezl ve věci ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Krajským soudem nebyla řešena žádná zásadní právní otázka, nebyl zjištěn ani rozpor s relevantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, tím méně je pak dán prostor pro jakékoliv úvahy o tzv. judikatorním odklonu. Napadený rozsudek rovněž není zatížen žádnými procesními vadami, ostatně velmi obecná formulace stížnostních námitek ani neumožňuje Nejvyššímu správnímu soudu učinit si úsudek, v čem vůbec by měly ony vady spočívat.

[11] Vzhledem k tomu, že nebyl zjištěn žádný důvod přijatelnosti kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji podle výše citovaného ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[12] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). V případě žalovaného nebyly pro přiznání náhrady nákladů řízení shledány podmínky pro aplikaci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. dubna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu